

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt

<https://hdl.handle.net/1874/274704>

STELLINGEN

TEE VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH REGT

AAN

DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. W. K O S T E R,

gewoon Hoogleeraar in de Geneeskunde,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECTSGELEERDE FACULTEIT

TE VERDEDIGEN

op Vrijdag den 11^{den} October 1867, des namiddags ten 2 ure,

DOOR

CORNELIUS JUSTINUS GEISWEIT VAN DER NETTEN,

GEBOREN TE ZUTPHEN.

UTRECHT,
KEMINK EN ZOON.

1867.

STRELLINGEN

AMT DER VERWALTUNG DER VEREINIGTEN KANTONE

DEPARTMENT DER VERWALTUNG

AMT DER VERWALTUNG

AMT DER VERWALTUNG

AMT DER VERWALTUNG

AMT DER VERWALTUNG

AMT DER VERWALTUNG

AMT DER VERWALTUNG

STELLINGEN.

I.

Facio cum iis, qui, actione praescripta, naturalem obligationem remanere negant.

II.

Post Nov. CXVIII, in plenam adoptionem datus, nihilominus ad hereditatem patris sui naturalis vocatur.

III.

Ut servitus longo tempore capi possit, nec justus titulus, nec scientia domini praedii servientis requiritur.

IV.

Ex SCto Hadriani hereditatis petitio usucapione pro herede non submovetur.

V.

Recte clar. BREMER: „Object des Pfandrechts ist nie eine körperliche Sache, sondern stets ein Recht.“ (Das Pfandrecht und die Pfandobjecte, bl. 55).

VI.

Probanda conjectura clar. FUCHS, in l. 1. §. 4. Dep. (16. 3), verba: „*et publica utilitas coërcenda est vindicandae reipublicae causa; est enim inutile in causis hujusmodi fidem frangere,*” ita esse emendanda: „*et publicae utilitatis causa coërcendum est et vindicandum; reipublicae enim est inutile*” rel.

VII.

Distinctio a Glossatoribus facta, in interesse *circa rem* et *extra rem*, inepta mihi videtur.

VIII.

Partieele herziening onzer wetboeken verdient de voorkeur boven algemeene.

IX.

De woorden „door de daad” in Art. 595 al. 2 B. W. zijn overbodig.

X.

De verkooper van een onroerend goed kan niet volstaan met de acte in de openbare registers te doen overschrijven (levering van Art. 671 B. W.); hij moet, indien geene andere bedingen zijn gemaakt, den kooper het bezit verschaffen (levering van Art. 1511 B. W.).

XI.

In Art. 1012 al. 2 B. W. is geenzins (zoo als Mr. BELINFANTE, W. v. h. R., n°. 2888 en 2918, wil) achter de woorden „Indien echter” te lezen: „in het laatste geval.”

XII.

De leer van den Hoogen Raad, aangenomen bij arrest van 7 Januarij 1859, waarbij is beslist, dat het optrekken van een muur, onmiddelijk voor een openslaand raam, waardoor de nabuur licht en lucht verkreeg, regtens niet oplevert stoornis in het bezit van de erfdienstbaarheid van licht, is onjuist.

XIII.

De redenering, door Mr. C. W. OPZOOMER bij Art. 935 B. W. gebezigd, ter regtvaardiging van het verschil in de werking der onmogelijke voorwaarde bij ver-

bindtenissen en bij uiterste wilsbeschikkingen volgens het Ned. regt, is minder aannemelijk.

XIV.

Onze wetgever heeft door de solidaire en de cor-rcale verbindtenissen te vereenigen, die onderwerpen niet behoorlijk geregld.

XV.

Ten onregte wordt door sommigen bewceerd, dat van het bezit der nalatenschap, door den erflater den exécuteur testam. gegeven, de legitime zoude zijn uitgesloten.

XVI.

De afschaffing der bepalingen van Art. 1638 B. W. komt mij niet wenschelijk voor.

XVII.

De praesumtie van Art. 164 W. v. K. wijkt slechts voor het bewijs van dolus of culpa bij den betaler.

XVIII.

Te regt leert Mr. A. C. HOLTJUS, dat bij eene vennootschap onder eene firma, de eene socius den anderen het gemis eener schriftelijke acte niet kan tegenwerpen.

XIX.

De regter moet ambtshalve de veroordeeling in de kosten uitspreken.

XX.

Er bestaat geen regt tot revolutie.

XXI.

Geene Grondwet is op zich zelve eene nationale kracht.

XXII.

Aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal behoorde het regt van amendement en van initiatief te worden toegekend.

XXIII.

„In het repraesentative stelsel moet de regering eene behoudende politiek volgen, in dien zin, dat zij de volksontwikkeling niet vooruitloopt, maar haar volgt.”
(Mr. DE BOSCH KEMPER, Ned. Staatsregt en Staatsbestuur, bl. 19).

XXIV.

Art. 2 C. P. verwart poging en délit manqué; po-

ging moet ligter, délit manqué even zwaar als het gelukte misdrijf worden strafbaar gesteld.

XXV.

Te regt zegt ROSSI: „la justice sociale est un *devoir*; la peine en est un élément, un moyen nécessaire et par conséquent légitime. (Traité du dr. pén. l. III. ch. 6. p. 143).

XXVI.

Zeer juist leert STAHL: „das die Gesammtheit der Völker den Beruf hat, die untersten Fundamente sittlich politischer Ordnung, wenn sie bei einem Volke weichen, zu stützen, das ist eine unläugbare Wahrheit. . . *Danach ist die Nichtintervention als Grundsatz irrig*, aber die Intervention darf doch nur in seltenen Fällen eintreten” (die Staatslehre und die Principiën des Staatsrechts, bl. 14).

XXVII.

De Christelijke weldadigheid, hoe schoon ook, behoort in onzen tijd, wil zij waarlijk nut stichten, door de wetenschap te worden voorgelicht.

XXVIII.

Belastingen op de noodzakelijkste levensbehoefden zijn in beginsel af te keuren.

XXIX.

Te regt zegt Mr. J. B. Baron VAN HUGENPOTH TOT DEN BERENCLAAUW: „dat elk belastingstelsel en elke belasting als uitdrukking daarvan tot grondslag moet hebben de evenredige verhouding der belastingschuldigen jegens de Maatschappij.” (De gemeente, hare vrijheid en hare finantiën, bl. 134).

51 1870489